

כיצד פרק שני יבמות

כא

עין משפט
גד מצוה

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):
יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

תורה אור השלם

- 1. כי א"ל בת התועבת...
2. ויחזק מן הוה...
3. כי תועבת...
4. כי כל אשר יעשה...
5. ויתר שקיהו...
6. פרוצוה אל תעברו בו...
7. ושמרתם את...
8. פרוצוה אשה ובתה לא...

רב יהודה אמר ר' ואון וחקה. והא דלאמר פרק שני לעירובין (דף כא): זשעה שמיקן שלמה נטילת ידיס ועירובין ילאת בת קול ואמר ר' ולא חשיב שניו שמה אחר בת קול תקנה: ומותר באשת חמיו. ירושלמי אשת חמיו אסורה משום מראית העין ואל"ת תורה היא לאסור' הא דוד נשא רפסה בת איה וקאמר נמי שמי חורגין שגדלו צבית אסורה שמי מראית העין רבי חנינא אומר יסבין צאתה לל' חמימי להו ומעשה צפרונילג'א צלמד שהיה עבדו טבוח ויינו מנוג לנשא אשת חמיו ואפסדיה ר"ת לטעודתיה ואלע"ג דשמעתין שרי להו אשת חמיו ותורגו שמה א' אחר כך אסרוס ומיהו צנוק מאלתה א' מוכיח סוגיא לל' חיישין למראית העין גבי חורגה הגדילה זין האחין: א' הכי אשת חמיו נמי. מאס (א) אס חמיו לא מז' למיפקן דמימא ליה אני מותרת לך כו' דבעיא היא לקמן אס שניות דרבי חייא יש להן הפסק או לא: לא

באלמנה מן הנשואין כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה דאין עשה דוחה לא תעשה ועשה כי פליגי באלמנה מן הארוסין מ"ד פוטרת אתי עשה ודחי את לא תעשה ומאן דאמר אינה פוטרת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה כיוון דאפשר בחליצה מיתבי ואם בעלו קנו תיובתא לימא תיהו נמי תיובתא דר"ל אמר לך ר"ל כי אמינא אנא היבא דמקיימי מצוה אבל הכא חליצה במקום ייבום לאו מצוה היא אמר ר' רבא רמו לשניות מן התורה מנין שנאמר יכי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ האל קשות מכלל דאיבא רבות ומאי ניגוה שניות ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא דכתיב ואת אילי הארץ לקח לימא פליגא דר' לוי ד"א"ר לוי דקשה עונשין של מדות יותר מעונשין של עריות שזה נאמר בהן אל וזה נאמר בהן אלה אל קשה ואלה קשה מאל גבי עריות נמי הא כתיב אלה הוא למעוטי מדות מכרת אלא מאי חומרייהו הני אפשר בתשובה הני לא אפשר בתשובה רב יהודה אמר מהכא וואון וחקה תקן משלים הרבה ואמר עולא א"ר אלעזר קודם שבא שלמה היתה תורה דומה לכפירה שאין לה אזנים עד שבא שלמה ועשה לה אזנים ר' אושעיא אמר מהכא פרעהו אל תעבר בו שמה מעליו ועבור אמר רב אשי משל דר' אושעיא למה דבר דומה לאדם משמר פרדם משמרו מבחוץ כולו משתמר משמרו מבפנים שלפניו משתמר שלאחריו אינו משתמר והא דרב אשי מדותא היא התם שלפניו מיהא משתמר הכא אי לאו שניות פגע בערוה גופה רב כהנא אמר מהכא ושמתם את משמרת' עשו משמרת למשמרת' א"ל אביי לרב יוסף הא דאורייתא היא דאורייתא ופירשו רבנן כל התורה נמי פירשו רבנן אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא: ת"ר מה הם שניות אמר דואם אביו ואשת אביו ואשת אביו ואשת אחי אביו מן האם ואשת אחי האם מן האב וכלת בנו וכלת בתו ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו ואסור בבת חורגו ומותר באשתו ובתו ואשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך בת חורגו דאורייתא היא דכתיב אשת בת בנה ואת בת בתה משום דקבעי למיתני סיפא אשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך ואלע"ג דכתי אשת חמיו כדדידי לא גזור ביה רבנן תנא רישא נמי בת חורגו אי הכי אשת חמיו נמי תימא אני מותרת לך ובתי אסורה לך דהויא אחות אשתו הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה: אמר רב ארבע נשים יש להן הפסק נקיט רב בדידה תלת אשת אחי האם מן האב ואשת אחי האב מן האם וכלתו וועירי מוסף אף אשת אביו אמו רב נחמן בר יצחק וסימניך דעילאי דרב ורב מאי טעמא לא חשיב ליה מיחלפא ליה באשת אביו וועירי להתם שכיח ואזיל להכא לא שכיח ואזיל כלתו דאורייתא

לא תעשה והעשה לא תעשה דוחה לא תעשה ועשה

אין עשה ודחי את לא תעשה ומאן דאמר אינה פוטרת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה כיוון דאפשר בחליצה מיתבי ואם בעלו קנו תיובתא לימא תיהו נמי תיובתא דר"ל אמר לך ר"ל כי אמינא אנא היבא דמקיימי מצוה אבל הכא חליצה במקום ייבום לאו מצוה היא אמר ר' רבא רמו לשניות מן התורה מנין שנאמר יכי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ האל קשות מכלל דאיבא רבות ומאי ניגוה שניות ומאי משמע דהאל לישנא דקשה הוא דכתיב ואת אילי הארץ לקח לימא פליגא דר' לוי ד"א"ר לוי דקשה עונשין של מדות יותר מעונשין של עריות שזה נאמר בהן אל וזה נאמר בהן אלה אל קשה ואלה קשה מאל גבי עריות נמי הא כתיב אלה הוא למעוטי מדות מכרת אלא מאי חומרייהו הני אפשר בתשובה הני לא אפשר בתשובה רב יהודה אמר מהכא וואון וחקה תקן משלים הרבה ואמר עולא א"ר אלעזר קודם שבא שלמה היתה תורה דומה לכפירה שאין לה אזנים עד שבא שלמה ועשה לה אזנים ר' אושעיא אמר מהכא פרעהו אל תעבר בו שמה מעליו ועבור אמר רב אשי משל דר' אושעיא למה דבר דומה לאדם משמר פרדם משמרו מבחוץ כולו משתמר משמרו מבפנים שלפניו משתמר שלאחריו אינו משתמר והא דרב אשי מדותא היא התם שלפניו מיהא משתמר הכא אי לאו שניות פגע בערוה גופה רב כהנא אמר מהכא ושמתם את משמרת' עשו משמרת למשמרת' א"ל אביי לרב יוסף הא דאורייתא היא דאורייתא ופירשו רבנן כל התורה נמי פירשו רבנן אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא: ת"ר מה הם שניות אמר דואם אביו ואשת אביו ואשת אביו ואשת אחי אביו מן האם ואשת אחי האם מן האב וכלת בנו וכלת בתו ומותר אדם באשת חמיו ובאשת חורגו ואסור בבת חורגו ומותר באשתו ובתו ואשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך בת חורגו דאורייתא היא דכתיב אשת בת בנה ואת בת בתה משום דקבעי למיתני סיפא אשת חורגו אומרת לו אני מותרת לך ובתי אסורה לך ואלע"ג דכתי אשת חמיו כדדידי לא גזור ביה רבנן תנא רישא נמי בת חורגו אי הכי אשת חמיו נמי תימא אני מותרת לך ובתי אסורה לך דהויא אחות אשתו הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה: אמר רב ארבע נשים יש להן הפסק נקיט רב בדידה תלת אשת אחי האם מן האב ואשת אחי האב מן האם וכלתו וועירי מוסף אף אשת אביו אמו רב נחמן בר יצחק וסימניך דעילאי דרב ורב מאי טעמא לא חשיב ליה מיחלפא ליה באשת אביו וועירי להתם שכיח ואזיל להכא לא שכיח ואזיל כלתו דאורייתא

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):

יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

תוספות ישנים

דלא אפשר בתשובה דאין יודע למי משלם ליה להקשות יעשה מן נזיר רבים (ביק ז': ד) דמ"ת אין זה תשובה ותיקנה אין דלוי משלם לאתו שגול: הני אפשר בתשובה נולד של הולך מן דלם הולך כן הו מעוה מן דלם ח' ע' ע' (לקמן כג'): וידע שבה שלמה ועשה לה אוניס ואת ההס פסק עושין פסק (עירובין כא): חשיב עירובין ונטי דקאמר זשעה שתיקן שלמה עירובין ורדיס ומשלם לא משב שניות דשכח ויר' לל' חשיב אל' דבר התלו בחכמה ובפסדת הלכ. אל' הכא אין הכי תלו בחכמה אל' להחמיר ולעשות סייג לתורה:

תוס' חד מקובאי

תנו רבנן מן היה שניות אם אמו ואם אביו ואשת אביו אביו ואשת אביו אמו אם כל בני אהן ליהן הפסק דאם אמו ואם אביו אביו ואשת אביו אביו ואשת אביו

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):
יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):
יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

תוספות ישנים

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):
יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

תוספות ישנים

יה א (מיי פ"א מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי קלג טור אה"ע סמון טו):
יה ב (מיי פ"ו מהל' גנבה הלכה יט סגג לאוין קנג טו"ע סמון קלג סעף טו):
יה ג (מיי פ"ח מהל' אישות הלכה ו סגג לאוין קי טו"ע אה"ע סמון טו סעי' ז):
כא ד (מיי טו טו"ע סעי' ז):
כב ה (מיי טו טו"ע סעי' ו):
כג ו (מיי טו טו"ע סעי' י):
כד ז (מיי טו טו"ע סעי' יא):
כה ח (מיי טו טו"ע סעי' יב):
כו ט (מיי טו טו"ע סעי' יג):
כז י (מיי טו טו"ע סעי' יד):
כח יא (מיי טו טו"ע סעי' יה):
כט יב (מיי טו טו"ע סעי' יז):
ל מ (מיי טו טו"ע סעי' יח):

תוס' חד מקובאי

תנו רבנן מן היה שניות אם אמו ואם אביו ואשת אביו אביו ואשת אביו אמו אם כל בני אהן ליהן הפסק דאם אמו ואם אביו אביו ואשת אביו אביו ואשת אביו